

Leszek Aleksandrzak

Kalisz, dnia 28.04.2008 roku

Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 192 Regulaminu Sejmu RP składam na ręce Pana Marszałka interpelację skierowaną do Ministra Zdrowia w sprawie finansowania poradni rehabilitacyjnych dla dzieci niedosłyszących.

Szanowna Pani Minister,

Problem finansowania leczenia i rehabilitacji dzieci głuchych i niedosłyszących nie doczekał się należytego potraktowania przez kolejne ekipy rządowe. Dla większości spośród dzieci dotkniętych tym schorzeniem jedyną szansą na normalny rozwój, edukację i przystosowanie do dorosłego życia jest fachowa opieka lekarska z zastosowaniem specjalistycznych procedur medycznych i rehabilitacji w przygotowanych do tego ośrodkach. W zgodnej opinii lekarzy i rodziców dzieci dotkniętych wadą słuchu działalność tych jednostek jest nie do przecenienia w zmuśnym, kilkuletnim procesie rehabilitacyjnym. Wskazują oni na zbyt małą ilość ośrodków rehabilitacyjnych oraz wysoki koszt pobytu w nich. Dotychczasowe doświadczenia wskazują ponad wszelką wątpliwość na potrzebę rozwoju tej formy działalności.

W Polsce jest około miliona osób niedosłyszących i głuchych. Ubolewają oni nad tym, że nie mogą wydatku na zakup baterii do aparatu słuchowego odliczyć od dochodu w ramach ulgi na cele rehabilitacyjne.

Uprzejmie proszę o odpowiedź na następujące pytania:

1. Kto powinien łożyć na utrzymanie tych ośrodków?
2. Czy powinny być one finansowane centralnie poprzez ministerstwo zdrowia lub PERON, czy poprzez Narodowy Fundusz Zdrowia i oddziały PERON?
3. Czy istnieje możliwość zakwalifikowania baterii do aparatu słuchowego jako wydatku na zakup i naprawę indywidualnego sprzętu, urządzeń i narzędzi rehabilitacyjnych, zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych?

Olena Aleksandrel